

kénél. Talán érdemes lenne, ha a tudományos fokozatokat odaitélő szervek megfontolnák: valóban indokolt-e az előbbiek hátrányára megkülönböztetni e két típusú publikáció tudományos értékét, amint azt a jelen szabályzatoknak megfelelően teszik.)

A 2003-as GLOBECOM programjában újdonság volt a „Tervezők és fejlesztők fóruma”. Ez összesen 28 szekcióban szemináriumokat, kerekasztal-beszélgetéseket és egyéni előadásokat tartalmazott, elsősorban nem kutatóknak, hanem a cím szerinti résztvevőknek szánva. E különválasztást az indokolja, hogy – ellentétben a mintegy 20 évvel ezelőtti hasonló konferenciákkal (a szerző, ki 1982-ben vett először részt ilyenben, maga is tapasztalta ezt a tendenciát) – az ipar érdeklődése folyamatosan csökken, gyakorlatilag teljesen átadva a helyet az egyetemeknek, kutatóintézeteknek. Az IEEE, választott hivatásának megfelelően, nem elégedett ezzel a helyzettel; a Fórumot ennek orvoslására, az ipar nagyobb érdeklődésének felkeltésére szánta. A kezdeményezés bizonyára sikerrel kecsegtet, noha a konkrét számokról a szerzőnek nincs tudomása.

Rövid tanfolyamok („Tutorials”) és szakmai megbeszélések („Workshops”) – e két típusú rendezvény (a

konferencia megnyitása előtti és befejezése utáni napon) minden alkalommal jelentős érdeklődés mellett zajlik, ezúttal talán a megszokottnál nagyobb számban: 32 félnapos vagy egész napos tanfolyam volt, 4 Workshop mellett... Témájuk nagyrészt csatlakozott a szimpóziumok témájához. Néhány érdekesebb téma: többantennás rendszerek (3 ilyen tanfolyam is volt), Internet (3 tanfolyam), optikai hálózatok (2), érzékelő hálózatok (külön is felhívnam a figyelmet e téma jelentőségének szemmel látható növekedésére) stb.

Két magyar előadóval találkoztam, személyesen illetve a programfüzetben. Megérdemlik nevük megemlítését: Rónai Miklós és Tapolcai János.

HTE A konferencia megnyitása előtti napon tartotta az IEEE Communication Society (ComSoc) találkozóját különböző országbeli testvér egyesületeivel (Sister Society Summit). Ebből at alkalomból került sor ilyen testvér-egyesületi megállapodás ünnepélyes aláírására a HTE és a ComSoc között. A megállapodást a két egyesület elnöke írta alá. Az együttműködés tartalmának és jelentőségének ismertetése nem része ennek a beszámolóknak, arról a Híradástechnika más helyén vagy a HTE Hírlevelében bizonyára szó esik majd.

Gondolatok az „elektronikus hírközlés” szóhasználatról

JUTASI ISTVÁN

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szabályozza 2004. január 1-től hazánkban a távközlést.

Az „elektronikus hírközlés” elnevezés az EU Irányelvekből átvett „electronic communications” tükörfordítása.

A törvény szerint az „elektronikus hírközlési tevékenység”, olyan tevékenység, amely bármely értelmezhető formában előállított jel, jelzés, írás, kép, hang vagy bármely természetű egyéb közlemény elektronikus hírközlő hálózaton keresztül, egy vagy több felhasználóhoz történő eljuttatását szolgálja.

A törvény nem határozza meg, hogy mit ért elektronikus hírközlő hálózat fogalmán, de – a jelenlegi fogalmaink szerint – nem tartozik e fogalomkörbe sem az elektromos hálózat (pl. előfizetői hurok), sem az optikai kábelhálózat, vagyis a jelenlegi hálózatok 2/3-ára a törvény ebben a formában nem vonatkozik. Sőt a törvény ezt a diszkriminációt kiterjeszti a már meglévő hálózatokra is, azzal, hogy kijelenti, ahol az eddig kiadott jogszabály távközlést említ, ott elektronikus hírközlést, ahol távközlési építményt említ, ott elektronikus hírközlési építményt kell érteni.

A hazai szóhasználat pontosan tudja, mit kell érteni távközlés alatt, törvényeink (kivéve az említettet), alacsonyabb jogszabályaink, tankönyveink, cégek nevei, stb. mind-mind a távközlés kifejezést használják.

A távközlés a híradástechnikai szakma jól körülhatárolt, elismert és széleskörűen használt fogalma, amit egy kellően nem értelmezhető, divatkifejezéssel felváltani enyhén szólva értelmetlenség. A magyar nyelv az egyszerűsége törekszik és előbb utóbb kiveti az idegen eredetű szavakat (például a tükörfordításból származókat...), főleg akkor, ha egytagú helyett, két tagot használ.

A magyar nyelv védelme érdekében már törvényünk van arra, hogy az utcai feliratok magyar nyelvűek legyenek, magyar szavak, fogalmak kerüljenek kiírásra. Ezek után elvárható az is, hogy egy rendkívül nagyjelentőségű törvényben is a magyar nyelvben már elfogadott, jól meghatározott kifejezés, a távközlés maradjon meg.

Az EU-val való jogharmonizáció kapcsán különösen veszélyesek a tükörfordításból származó mesterkélt kifejezések használata, különösen akkor, amikor megfelelő magyar kifejezéssel rendelkezünk. A távközlés szóhasználatának fentiek szerinti mellőzése szolgáljon tanulságul és egyúttal kiindulásul az elkövetett hiba kijavítására.